

VEL
IE

PROCESSED

OCT 05 2005

GTU LIBRARY

THE RESURRECTION OF
OUR LORD JESUS CHRIST

S
O
L
I
A

THE
HERALD
JACKSON, MI

APRIL
2005

VOL.
LXX,
No. 4

Christ is Risen!
Truly, He is Risen!
Hristos a Înviat!
Adevărat a Înviat!

RECEIVED
MAY 19 2005
P.A.O.I. LIBRARY

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea
ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:
Rev. Dr. Cornel Todeasa
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$15.00 per year: United
States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00
per year in other countries by The Romanian
Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey
Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Peri-
odicals postage paid at Jackson, Michigan, and
additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax:
(517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org.
Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA
do not necessarily reflect the views or
the endorsement of the Romanian Or-
thodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

Pastoral Letter 2005, Archbishop Nathaniel	3-4
Historic Milestone of the Church of Romania, Rev. Fr. Remus Grama	5-6, 11
Episcopate Congress 2005	7
An Orthodox Choice, Robin Galiano Russell	7-8
Clergy Changes	9-10
Help A Mission	10
AROY/Stanzitz Scholarship Recipients 2004	11
AROY Cotillion Debutantes	11
Death of a Patriarch, Rev. Fr. Alexander F.C. Webster	12
2005 Camp Vatra for Juniors	13
Financial Report	14
In Memory: Dr. Joseph V. Ilcus, Sr.	14
Parish Register	15-16
Sunday of the Triumph of Orthodoxy, Psa. Paula Treff	16

Romanian Section

Scrisoare Pastorală la Sf. Paști 2005, + Nathaniel, Arhiepiscop al Detroitului	17-18
Cuvânt de Suflet la Învierea Domnului - Praznicul Praznicelor, + Irineu, Episcop Vicar	19, 21
Duminica Floriilor - Paște Pr. Prof. Dr. Vasile Răducă	20-21
Așteptare de Paște, Dumitru Ichim	21
Sărbătoare a Parohiei "Buna Vestire" din Grand Rapids, Michigan, Participant	22-23
Educarea Creștină A Familiei - Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință, Maica Preoteasă	23-24
Înviere, Pr. Virgil D. Ionescu	24

RELIC OF SAINT GEORGE ENSHRINED AT SAINT GEORGE CATHEDRAL

Southfield/Detroit MI – On Saturday, March 12, 2005, Saint George Cathedral was blessed to receive a relic of its patron, Saint George the Great-martyr and Trophy-bearer. At the conclusion of Great Vespers that evening, V Rev Fr Laurence Lazar, Dean of the Cathedral, bearing the reliquary, led the clergy and faithful in procession around the Cathedral church as they sang the tropar to Saint George. The relics were then placed in the middle of the church for veneration before being returned to the Holy Altar. It was a special blessing for the participants of the annual AROY Spring Sports Tournament, young people and parents from several states who were being hosted by the Cathedral AROY Chapter that weekend, to witness this unique event.

May the Holy Great-martyr and Trophy-bearer George continue to watch over our Holy Cathedral and all of us!

PASTORAL LETTER 2005

THE RESURRECTION OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST

"The Lord God says this to these dry bones: I am now going to make the breath enter you, and you will live. I shall put new sinews on you, I shall make flesh grow on you, I shall cover you with skin and give you breath, and you will live; and you will learn that I am the Lord God" (Ezekiel 37:5-6).

Dearly Beloved,

Christ is Risen! Truly, He is Risen!

We are in the presence today of the mystery of the resurrection of our Lord and God and Savior Jesus Christ. Through the loving kindness of God, this celebration has again been bestowed on us, and we are called by the Holy Spirit to gather around God's altar to hear the electrifying proclamation of the angels hovering at the tomb: *"Why look among the dead for someone who is alive? He is not here; he has risen. Remember what he told you while he was still in Galilee: 'that the Son of Man had to be handed over into the power of sinful men and be crucified, and rise again on the third day.' And they remembered His words."* (Luke 24:6-8)

Each year that we remain on earth, we are blessed to "remember His words" and especially on this Day of Days, the Great and Holy Pascha. These words were announced by the angels to *"...the women who had come from Galilee with Jesus..."* (Luke 23:55). In the Church, each Sunday, each Day of the Lord, we relive the astounding event: "Christ is risen from the dead!" In the hymnography of the Church each Sunday Matin Service, we remember these women in the "Hymns of Resurrection." They are called "Women Disciples" for indeed they were the women who were followers, disciples of the Lord. They are also called: "Myrrh-bearers" because they brought ointments to the tomb to anoint the body of the Lord. The Twelve Apostles, the very ones whose images we encounter on the icon of the Mystical Supper which is above the Holy Doors, were not the only ones who accompanied the Lord during his ministry. These women were part of that entourage and they were the ones who, *"After the Sabbath, and toward dawn on the first day of the week...went to visit the sepulcher"* (Matthew 28:1-2). These are the truly courageous disciples for they braved the dark and dangerous silent streets of Jerusalem to slip outside the inner protection of the city walls to wind their way to the cemetery to anoint the body of their Teacher and Lord.

In the Holy Gospel according to Luke, we hear the angel say to them: *"There is no need for alarm. You are looking for Jesus of Nazareth, who was crucified: He has risen, He is not here. See, here is the place where they laid Him. But you must go and tell His disciples and Peter..."* (Mark 16:6-7). The women were commanded to begin their own ministry by informing the others of the resurrection of the crucified Lord: "the others" meaning the very Apostles who had fled from the sight of the crucifixion; Peter, the chief Apostle, who had denied his Lord three times at the trial; the very disciples who for fear for their own lives locked themselves away in an upper room; the disciples who did not brave the dark and dangerous streets of Jerusalem to approach the tomb at the early dawn.

In all probability, their faith in Christ's statement that He would rise from death was overcome by their fear for their lives, and the three disciples forgot what they had seen and heard about the promise Christ had foretold on Mount Tabor. *"As they came down from the mountain, Jesus gave them this order, 'Tell no one about the vision until the Son of Man has risen from the dead'"* (Matthew 17:10). The Women Disciples, although fulfilling a duty, a final act of love and compassion for their Master, were most likely also not prepared to hear the proclamation of the resurrection. But the limitations of the human heart and

mind can be overcome when one puts one's trust in the Lord who made heaven and earth. Says David the Psalmist, "...turn Your face away and man dies, You give breathe, fresh life begins, You keep renewing the world. Glory for ever to the Lord!" (Ps. 104).

From the Gospel accounts, we know that the women disciples had traveled with the Lord during His ministry among the people; they heard Him foretell His death on the cross; they heard Him encourage them not to be afraid nor lose faith; that he would overcome death and arise; that he would meet them, not in the Capital City of Jerusalem which had rejected him, but in Galilee, among those who had accepted his message of salvation which they were now to announce to the others. Indeed, the place where he had been laid was empty, and he would honor his promise to be with them again and remain with his disciples for forty days!

Dearly Beloved,

What a fright these women must have had, having witnessed the crucifixion and burial, lamenting all night through the death of the Lord, anxiously awaiting another day through the long Sabbath until they would be able to move freely about the city to exit to the cemetery outside its walls, to search among the graves of hundreds of dead to find the tomb which Joseph of Arimathea had given over to hold the body of the Lord. During their long walk on their sad search, they were like Ezekiel who had been carried by the Spirit of the Lord into that valley full of the dry bones of those long dead. He was privy to witness the resurrection power of God over the valley of dry bones. The Myrrh-bearing women, however, would soon see the resurrected body of the Lord. Whereas Ezekiel saw the prototype of the universal resurrection of the bones of many, the women disciples were to see the resurrected Christ, himself the very author of all human resurrection. They would see him, as he had promised, in Galilee. *"He had shown himself to them after his Passion by many demonstrations: for forty days he had continued to appear to them and tell them about the kingdom of God"* (Acts 1:3).

Ezekiel was told that the bones were of the whole House of Israel: *"Our bones are dried up, our hope has gone; we are as good as dead,"* and then God told Ezekiel to prophesy to them: *"Say to them, 'The Lord God says this: I am now going to open your graves; I mean to raise you from your graves, my people, and lead you back to the soil of Israel....I shall put my spirit in you, and you will live...'"* (Ezek. 37:11-14). This gift of resurrection, of emptying all graves, of raising the dead, of leading back to "...a place of rest, a place of green grass, a place from where all pain, sickness and sorrow have been driven away..." was planned not just for one limited segment of humanity but for all mankind. We, dearly beloved, are heirs of the promise.

The fact of the resurrection spread and was repeated. It is remembered, sung and embraced as much today as when it took place. Following the forty days of teaching, and then the Ascension into the heavens, followed by the empowerment of gifts of the grace of the All Holy Spirit at Pentecost and in anticipation of the Second and Glorious Coming of Jesus Christ, we are called to celebrate his resurrection and to look at every cemetery and resting place as a "holding ground" of dry bones waiting to hear the sound of the trumpet of the archangel. The word, "cemetery" means a "sleeping place."

The spark of wonder which burst forth in the hearts of those women disciples soon enkindled into a brilliant flame of public witness which has blazed through the centuries, penetrating the darkness of despair, sin, and death with the eternal cry: "The light of Christ illumines all humankind!" Arising from the darkness of that tomb, the message continues to radiate, to encourage, to strengthen people of good will. In celebrating this event of universal importance, we are reminded of the words spoken to Ezekiel: "You will learn that I am the Lord God and I give you life!"

Dearly Beloved,

Christ is risen! And the dry bones will be renewed! Christ is risen! And the promise of ages has begun with the resurrection of our Lord and God and Savior, Jesus Christ, to whom be all honor and glory, now and unto the ages of the ages. Amen.

Christ is Risen! Truly, He is Risen!

+ NATHANIEL
By the grace of God,
Archbishop of Detroit and The Romanian Orthodox Episcopate of America

HISTORIC MILESTONE OF THE CHURCH OF ROMANIA BRINGS HOPE FOR THE FUTURE

Ecumenical Patriarch Bartholomew I (left) presenting a Grammata to Patriarch Teoctist (center, seated) at the Patriarchal Liturgy on March 6.

Bucharest, Romania – The weekend of March 4-7, 2005 marked a historical milestone in the life of the Orthodox Church of Romania (OCR), which celebrated her recognition as an autocephalous Church and a Patriarchate. This moment in her history coincided with the 90th birthday of His Beatitude, Patriarch TEOCTIST and also with his 55th anniversary of Archpastorate as a Hierarchy of the Church. The celebrations were attended by His Holiness, Ecumenical Patriarch Bartholomew I of Constantinople, the Papal Nuncio, Archbishop Francisco Copalmeiro of Milan, and many other heads of Churches, Romanian and foreign hierarchs, religious and high-ranking political leaders. Among the latter were: the newly-elected President of Romania, Traian Basescu, and former King Michael of Romania and Queen Ana. With the blessing of His Eminence, Archbishop Nathaniel, our Episcopate was represented by Rev. Fr. Remus Grama, External Affairs representative of the diocese. As Orthodox Christians, contemplating the triumph of the Cross of history gives us a renewed spirit of hope for the future.

Although the OCR traces her roots back to the mission of the Holy Apostle Andrew in the region of the Black Sea, the Church of the land affirmed its autocephaly as a national Church only after her Independence (1877) and the subsequent proclamation of the Romanian Kingdom by King Carol I (1881). In 1885, the Romanian Senate affirmed the “independence” of the Romanian Orthodox Church as a matter of national recognition and asked Ecumenical Patriarch Ioachim IV of Constantinople to ratify this reality, which he did. In 1925, Patriarch Basil III elevated the Church of Romania to the rank of a Patriarchate.

The festivities began Friday, March 4th with the arrival of Patriarch Bartholomew I and several official receptions at the Presidential Palace, and the Greek and Turkish Embassies in Bucharest. On Saturday, March 5, the Rotunda of the Patriarchal Palace (the former National Assembly Palace) hosted the official program. “The Biblical Patriarch”, as the Holy Synod named him, welcomed the dignitaries and explained the meaning of the celebration. The Ecumenical Patri-

Cont. on page 6

Cont. from page 5

arch spoke about the unity of the Church, which is permeated by the interpersonal relationships of the three persons of the All-Holy Trinity, one God. He recalled the love of the Mother Church of Constantinople toward the national "daughter-Churches", now "sister Churches". He indicated that their autocephaly (independence) did not affect the unity of the Church. He also evoked the sufferings of the Church of Romania during the communist years and the hardships of the Ecumenical Patriarchate, "which has always borne her cross in the Golgotha of history." Metropolitan Daniel of Moldavia and Bucovina read a document of the Holy Synod, offering gratitude to Patriarch Teoctist for his service. President Basescu, Nicolae Vacaroiu, President of the Senate, and Eugen Simion, President of the Romanian Academy, spoke as well. It was particularly noted that, in reparation for the churches bulldozed by Ceausescu, the Government offered the OCR over 10 hectares of land in downtown Bucharest for the building of the Cathedral of the Salvation of the Nation. For the Romanian Church, the building of this sym-

bolic Cathedral has been a dream since 1877, following the Independence War.

During the festive reception, after the speeches of the Patriarchs, the Orthodox Romanian Americans were represented by remarks offered by His Eminence Archbishop Nicolae of the Romanian Orthodox Archdiocese in America (established in 1950) and Rev. Fr. Remus Grama of the Romanian Orthodox Episcopate of America (1929). Besides greetings and re-affirmation of the dialogue toward the reconciliation of the two Romanian jurisdictions in America and Canada, Fr. Grama noted the humbleness with which Patriarch Teoctist apologized for past errors, and stated that in spite of our human sins, the Church remains "holy and without tarnish" and expressed hope that vindication of past wounds is possible through knowledge and acknowledgement, especially with regard to the sufferings of Bishop Policarp Morusca. As the OCR recently defined him, he is a "symbol of Romanian Orthodox unity in America" who deserves to be returned to the diocese he founded at Vatra Romaneasca. In light of the good relations during the last 15 years,

Cont. on page 11

Patriarch Teoctist (center) with (L to R): Rev. Fr. Remus Grama, Archbishop Nicolae (Condrea) and V. Rev. Fr. Ioan Ionita.

EPISCOPATE CONGRESS 2005

TRAVEL & LODGING INFORMATION

The 2005 Episcopate Congress is scheduled for June 30–July 3. The weekend will begin with the Episcopate Council Meeting on Thursday night, followed by the Congress Sessions on Friday and Saturday. The Hierarchal Liturgy and Closing Banquet will conclude the weekend on Sunday. *Please make travel arrangements early in order to take advantage of discounts and availability.*

TRANSPORTATION

Delegates and guests are advised that the Episcopate is not able to provide any transportation from or to airports or hotels. Please arrange your own transportation needs prior to arrival.

Car Rental from Detroit Metropolitan Airport

We are pleased to announce that special arrangements and DISCOUNTED PRICING have again been made with **AVIS RENT-A-CAR** so that Episcopate Congress attendees have reasonable access to transportation throughout the weekend. Please call them at 1-800-331-1600 for more information, giving them the ROEA Avis Worldwide Discount (AWD) Code # J867318. Or, make your reservations online at www.avis.com.

LODGINGS

There are no lodging facilities on the Vatra grounds. To provide delegates and guests with ample time to arrange accommodations for the 2005 Episcopate Congress, we are publishing this information now. **ALL ROOMS ARE BLOCKED UNDER: "ROEA".** Mention "ROEA" when making your reservation. **To be sure you get these special room rates and availability, please make your reservations early!** Some hotel prices are subject to change without notice, especially after the indicated deadlines. Other types of rooms may also be available. Ask hotel for details.

COUNTRY HEARTH INN, 1111 Boardman (Exit 138, South of I-94), Jackson MI. Phone: (517) 783-6404. **Rates:** \$55.00 + 8% tax (economy), \$58.00 + 8% tax (standard); **DEADLINE:** MAY 30. *Free continental breakfast included.*

BAYMONT INN, 2035 N Service Drive (Exit 138, North of I-94), Jackson MI. Phone: (517) 789-6000. **Rates:** \$55.00 + 8% tax (king), \$60.00 + 8% tax (double); **DEADLINE:** JUNE 16. *Free continental breakfast included.*

COMFORT INN, 2435 Shirley Drive (Exit 138, North of I-94), Jackson MI. Phone: (517) 768-0088. **Rates:** \$75.96 + 8% tax (standard rooms: singles/doubles), \$80.96 + 8% tax (suites: singles/doubles); **DEADLINE:** MAY 30. *Free continental breakfast included. Indoor pool and exercise facility.*

AN ORTHODOX CHOICE

Ancient faith gains believers from decidedly more modern churches

ROBIN GALIANO RUSSELL

(The Dallas Morning News - April 22, 2005) The Eastern Orthodox Church, as far removed from a nondenominational or evangelical congregation as you can get, is nevertheless attracting a growing number of converts who are drawn by the tug of an ancient faith. Converts are trading in their PowerPoint sermons and praise bands for the ancient rhythms of a liturgy that hasn't changed in thousands of years - a pendulum swing from the casual, seeker-friendly services that have dominated contemporary evangelicalism. Their numbers are still small compared to megachurch growth patterns, with 1.2 million Eastern Orthodox Christians in America and an estimated 10,000 in the Dallas area. But adherents say there's been a surge in people drawn to the faith. The Antiochian Orthodox Church, the most evangelical of the American Orthodox churches, has tracked conversions for several decades. The number of its churches in the U.S. has doubled in 20 years to more than 250 parishes and missions. About 80 percent of its converts come from evangelical and charismatic backgrounds, 20 percent from mainline denominations. Many go on to become Orthodox priests. About 78 percent of clergy in the Antiochian Church are converts, up from 10 to 15 percent 25 years ago. Nearly half of the students in America's two largest Orthodox seminaries are converts. Those who convert say they are drawn to an aesthetic beauty and spiritual mystery in Orthodox worship that are often lacking in their own Protestant services. It's like entering a time machine that allows congregants to worship as the early Christians

did. Not that it doesn't take some getting used to. Orthodox services are based on the Divine Liturgy of St. John Chrysostom, which can last two hours or more. Congregants stand much of the time, while priests in vestments offer incense and chant the Psalms.

'Startlingly different'

Frederica Mathewes-Green, a former Episcopalian and author of *Facing East: A Pilgrim's Journey into the Mysteries of Orthodoxy*, said the experience of Orthodoxy was "startlingly different" from anything she'd known in Western churches. But it clicked when she saw it was directed toward God rather than her own emotional needs. "It called us to fall on our faces before God in worship and to be filled with awe at his glory. I could never go back. I now find Western worship tedious and sentimental. To me, the contrast is jolting." Ms. Mathewes-Green also prefers the Orthodox view of the Christian life as a healing process and a journey, rather than a one-time "sinner's prayer." She and her husband converted from a liberal Episcopal Church in 1993 and helped found an Orthodox church made up mostly of American converts. "It's not about getting the sin-debt paid, the ticket punched and now you wait around to die and go to heaven. Orthodoxy is a transforming journey where every day the Christian is being enabled to bear more of God's light. That's exciting," she said. Stan Shinn of Wylie, who was raised in the Assemblies of God denomination and attended Oral Roberts University, recalls feeling

Cont. on page 8

Cont. from page 7

nearly overwhelmed when he stepped inside Holy Trinity Greek Orthodox Church in North Dallas for the first time. What looked good on paper - definitive answers to his search for early Christian worship and doctrine - had taken him to a "very bizarre and strange" church with icon-filled walls, heavy incense and Byzantine chanting. "I felt like there was a gauntlet thrown down in front of me," he said. He and his wife, Janine, and their three children converted in 2002 from their nondenominational church to the Eastern Orthodox Church. Like the Shinn's, those who convert are joining 350 million Orthodox Christians around the world.

First-century church

"Orthodox" means "right belief." The Orthodox Church traces its origins back to Jesus' apostles and first-century practice. The Roman Catholic Church makes that same claim, but the two branches of ancient Christianity differ in ecclesiastical hierarchy and a few doctrinal points. Roman Catholics believe the pope has ultimate authority, while Orthodox Christians say their council of bishops is more in line with Scripture and church tradition. (The early church had five centers of Christianity - in Antioch, Alexandria, Jerusalem, Rome and Constantinople, which is now Istanbul.) Orthodox Christians also disagree with the Catholic doctrine of the Immaculate Conception of Mary, which states that Jesus' mother was born without sin herself. The two branches of ancient Christianity split in 1054. Today, the Orthodox community is led by patriarchs and a hierarchy of bishops who must be celibate. Unlike Catholic clergy, Orthodox priests can marry before ordination. Archbishop Dmitri, 81, leads the Archdiocese of Dallas and the South for the Orthodox Church in America. He grew up as Robert Royster in a Southern Baptist family in Teague, Texas, but converted to Orthodoxy as a teen because he wanted more out of faith. "Everything was true, but it was not complete. It wasn't that I needed to repudiate it. I just went on to find the rest of it," he said. The Orthodox consider themselves to have a bond with other Christians but believe they have a more accurate understanding of the faith. At a recent daylong festival in Dallas about Orthodox Christianity, Archbishop Dimitri encouraged people in other denominations to cling to the elements of the historic faith that their churches uphold, but added an invitation: "If you find there are holes at the bottom and you have to abandon ship, then head for one that's still afloat," he said.

In search of history

Conversion to Orthodoxy often begins with an intellectual quest, Mr. Shinn said. He began searching when he saw modern churches abandoning historic Christian tenets, such as the Nicene Creed, and stripping their sanctuaries of any religious symbolism to be more seeker-friendly. "The elements of Christianity were disappearing before me like the Cheshire Cat in Alice in Wonderland. What kind of Christianity would my grandchildren inherit, and would the Gospel even be recognizable?" he said. Studying church history and tradition raised even more questions: Why was the Apocrypha a part of Scripture until the Reformation? Did the early church really have bishops instead of the congregational rule that governs most Protestant churches? Why did they have such a high view of Communion and baptize infants? And the ancient liturgies, chants, incense and sacraments used in Orthodox services, he discovered, were not taken from medieval Catholicism - as his Protestant up-

bringing taught him - but from early church worship. "It all caused me to re-evaluate my core assumptions. Instead of me judging history, I decided I wanted history to judge me and tell me what should I practice," Mr. Shinn said. The unchanging nature of the Orthodox Church is a strong draw for "serious Christians" who are tired of Protestant individualism yet disagree with the Catholic Church's teachings, said the Rev. Peter Gillquist, chairman of missions and evangelism for the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America. "It's charismatics and evangelicals, those diamonds in the rough who are looking to find Christ's church. There's a lot of people who love the Lord and his word, but they're still looking for his church." Father Gillquist was a "card-carrying evangelical" himself before his conversion to Orthodoxy. He attended Dallas Theological Seminary and Wheaton College, and was a director for Campus Crusade for Christ, a nondenominational evangelistic campus organization. Now he uses evangelistic strategies to promote Christianity and the Orthodox Church. Most who come into the church now are people from other denominations who are confused by the hundreds of Protestant denominations and disturbed by increasing theological liberalism, he said.

Ethnic flavor

But some who are ready to convert still think the church might be too exotic for them, said the Rev. Anthony Savas, pastor of Holy Trinity Greek Orthodox Church in Dallas. "They're afraid it's too ethnic. They wonder, 'What will my friends think?'" he said. It's true that the Orthodox Church in America took on the ethnic flavors of 20th-century immigrants. The dozen Orthodox churches in the Dallas-Fort Worth area reflect these geographic and ethnic heritages. Holy Trinity Greek Orthodox Church is Dallas' largest, with 1,500 active members. The church holds services in Greek and English and hosts an annual Greek festival with ethnic foods, dance and crafts. St. Seraphim Orthodox Cathedral in the Oak Lawn area is predominantly Russian. At Sts. Constantine and Helen, an Antiochian Orthodox Church, 80 percent of the families speak Arabic. Services at both are in English. There's a Hispanic congregation in Oak Cliff - Holy Transfiguration Hispanic Orthodox Mission. Converts become more familiar with the church through catechism classes and the guidance of spiritual godparents (individuals and couples in the congregation who mentor new converts). If they've already been baptized in another church, they also must be chrismated, or anointed, to be received in the Orthodox Church. Americans who convert to Orthodoxy know they will be part of a minority faith. That doesn't bother Father Savas at Holy Trinity, who grew up Orthodox among Mormons in Salt Lake City. "It's wonderful to practice the ancient Christian faith in an environment that doesn't know what to do with it. A minority can be a beacon of light, like the apostles, who took it beyond their own country," he said. "It's a beautiful eye-opening experience for people to see the church of the New Testament is alive and thriving today. We don't define ourselves by who we're not. The church is just here. And we're here to lift it up." Adherents say there is only one Orthodox Church, which is administratively organized into several jurisdictions. The faith, worship and doctrine is the same, but churches differ in language and administration. Dioceses of Orthodox Churches are administrated by bishops in North America, as well as archbishops and patriarchs abroad.

CLERGY CHANGES

ELEVATION

(MORRIS), **Rev Hieromonk Joseph** was elevated to the rank of Archimandrite by the Holy Synod of Bishops of The Orthodox Church in America on 30 March 2005.

ORDINATIONS

ANTONESCU, Cosmin Gheorghe was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 20 February 2005, at St George Cathedral, Southfield MI, for service as deacon at St John Chrysostom Mission, Nashville TN.

BENA, Iosif was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 7 November 2004, at Holy Trinity Church, Los Angeles CA, and was assigned there as parish deacon.

MACARIE, Alin was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 10 October 2004, at Sts Peter & Paul Church, Dearborn Heights MI, and was assigned to Sts Constantine & Helen Mission, Lilburn GA, as parish deacon.

MACARIE, Rev Dn Alin was ordained to the Holy Priesthood by His Grace, Bishop IRINEU on 3 April 2005, at Saints Michael & Gabriel Church, Middle Village NY, and was assigned to Sts Constantine & Helen Mission, Lilburn GA, as parish priest on 10 April 2005.

(**RODILA**), **Monk Dionisie** was ordained to the Holy Diaconate by His Beatitude, Metropolitan HERMAN on 15 August 2004, at The Falling Asleep of the Ever Virgin Mary Cathedral, Cleveland OH, for service as deacon at The Ascension of the Lord Monastery, Detroit MI.

(**RODILA**), **Rev Hierodeacon Dionisie** was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 25 March 2005, at The Ascension of the Lord Monastery, Detroit MI, for service there as priest.

WEY, Rev Dn David was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 15 January 2005, at Sts Constantine & Helen Church, Indianapolis IN, and was attached there as priest.

WRIGHT, Wayne Paul was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 5 September 2004, at The Presentation of Our Lord Church, Fairlawn OH, and was assigned there as parish deacon.

ACCEPTED

ALEXANDRESCU, Rev Fr Lucian Liviu was accepted from the Church of Romania on 14 February 2004, and was assigned as parish priest of The Nativity of the Ever Virgin Mary Mission, Cambridge MA.

BANU, Rev Fr Mircea Daniel was accepted from the Church of Romania on 14 February 2004, and was

assigned parish priest of St Nicholas Mission, Ottawa ON.

BULZ, Rev Fr Gabriel was accepted from the Church of Romania on 14 February 2004, and was assigned as parish priest of The Nativity of the Lord Mission, Albuquerque NM.

(**FILIMON**), **V Rev Archimandrite Dr Mihail** was accepted from the Church of Romania on 14 February 2004, and was assigned as abbot of The Ascension of the Lord Monastery, Detroit MI.

POPA, Rev Fr Gabriel Liviu was accepted from the Church of Romania on 14 February 2004, and was assigned as parish priest of Holy Archangels Michael & Gabriel Church, Palm Springs CA.

ASSIGNMENTS

ANDRISOAIA, Rev Fr Ioan was released from duties at St Andrew the Apostle Mission, Vancouver BC, on 27 January 2005.

ANTON, Rev Fr Virgil was released from duties at Holy Cross Mission, San Diego CA, on 14 August 2004, and remains attached to Holy Trinity Church, Los Angeles CA.

CURPENE, Rev Fr Gabriel was released from duties at St Nicholas Mission, Ottawa ON, on 14 January 2004, and was assigned as parish priest of St Stephen the Great Mission, Clearwater FL, on 15 January 2004.

FADUR, Rev Fr Nicolae was released from duties at St Philothea of Argeş Mission, Hagerstown PA, on 30 November 2004.

ION, Rev Fr Codrut was released from duties at Annunciation Church, Montreal QC, on 14 June 2004.

LIBOTEAN, Rev Fr Gheorghe was released from duties at St John the Baptizer Church, Glendale AZ, on 17 August 2004.

MANEA, Rev Fr Adrian was released from duties at Sts Peter & Paul Mission, Quebec City QC, on 30 November 2004, and was assigned as parish priest of Holy Cross Mission, San Diego CA, on 1 December 2004.

MANOLACHE, Rev Fr Marian was released from duties at St Mary of Magdala Mission, Houston TX, on 31 March 2004, and was attached to the Southern Deanery as of that date. He was then assigned as parish priest of St Andrew the Apostle Mission, Houston TX, on 1 July 2004.

POP, Rev Dn Sabin was released from duties at The Descent of the Holy Spirit Church, Warren MI, on 9 August 2004, and was attached to the Michigan Deanery as of that date.

RESIGA, Rev Fr Mihail remains assigned to Sts Constantine & Helen Mission, Lilburn GA, but now with the title "priest emeritus" as of 23 March 2005.

STOLERU, Rev Dr Nicolae was released from duties at Annunciation Church, Montreal QC, on 15 December 2004, and was attached to the Deanery of Canada as of that date.

Cont. on page 10

Cont. from page 9

TUDOSE, Rev Fr Mirel was released from duties at St John Chrysostom Mission, Nashville TN, on 31 March 2004, and was assigned as parish priest of St Mary of Magdala Mission, Houston TX, on 1 April 2004.

URSACHE, Rev Fr George was released from duties at The Dormition of the Mother of God Monastery, Rives Junction MI, on 31 May 2004, and was assigned as parish priest of The Falling Asleep of the Ever Virgin Mary Church, Chicago IL, on 1 June 2004.

VINCENT, Rev Fr Dimitrie was given the blessing to serve "on loan" under the omofor of His Grace, Bishop NIKON (Albanian Archdiocese - OCA) on 16 November 2004.

RELEASED

BECKER, Rev Fr Gregory was released to Metropolitan HERMAN of The Orthodox Church in America effective 17 November 2004.

FADUR, Rev Fr Nicolae returned, without blessing, to the Church of Romania effective 30 November 2004.

RETIREMENT

MACLELLAN, Rev Fr Joseph was granted retirement at his own request, effective 1 September 2004.

VASILIE, Rev Fr Silviu was granted retirement at his own request, effective 1 February 2004.

SUSPENSIONS

ANDRISOAIA, Rev Fr Ioan was suspended on 27 January 2005.

ION, Rev Fr Codruț was suspended on 14 June 2004.

LIBOTEAN, Rev Fr Gheorghe was suspended on 17 August 2004.

UNGUREANU, Rev Dn Dan was suspended on 4 March 2004.

REINSTATEMENT

ION, Rev Fr Codruț, who was suspended, was reinstated on 6 March 2005.

DEPOSED

Upon hearing the report concerning **Deacon Dan UNGUREANU**, the Holy Synod of Bishops, on March 30, 2005, resolved that Deacon Dan Ungureanu is permanently deposed from all sacred functions of the Diaconate, effective March 30, 2005. His name is to be removed immediately from the clergy list of The Orthodox Church in America.

Upon hearing the report concerning **Priest Ion Petru VOIN**, the Holy Synod of Bishops, on March 30, 2005, resolved that Priest Ion Petru Voin is permanently deposed from all sacred functions of the Priesthood, effective March 30, 2005. His name is to be

removed immediately from the clergy list of The Orthodox Church in America.

NEW MISSIONS

"SAINT JOHN THE HOZEVITE MISSION" was established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, in Denver CO, on 14 February 2004.

"SAINT STEPHEN THE GREAT MISSION" was established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, in Clearwater FL, on 14 February 2004.

"THE NATIVITY OF THE EVER VIRGIN MARY MISSION" was established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, in Cambridge MA, on 14 February 2004.

"SAINT ANDREW THE APOSTLE MISSION" was established with the blessing of His Eminence, Archbishop NATHANIEL, in Houston TX, on 1 July 2004.

HELP A MISSION

Since its inception fourteen years ago, the Department of Missions has been able to offer to the newly-established mission parishes only used articles, and in many cases was not able to offer everything a mission needs. Due to the growing number of missions, the demands are increasing as well. Now, we ask you to help a mission by sending your Pascha gift for one or more of the articles listed below. You can send your tax-deductible donation to: Romanian Orthodox Episcopate, PO Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309 with the notation: "Help a mission."

☐ Set of Vestments	\$120.00
☐ Set of holy vessels (with 250 ml chalice)	\$200.00
☐ Set of holy vessels (with 500 ml chalice)	\$300.00
☐ Censer	\$ 30.00
☐ Gospel Book (Romanian)	\$ 50.00
☐ Gospel Book (English)	\$ 80.00
☐ Blessing cross	\$ 30.00
☐ Baptismal kit	\$ 40.00
☐ Wedding crowns	\$ 30.00
☐ Liturgy book	\$ 10.00
☐ Book of needs	\$ 9.00
☐ Hours book	\$ 8.00
☐ Vespers book	\$ 9.00
☐ Matins book	\$ 9.00
☐ Epistle book (Romanian)	\$ 15.00
☐ Epistle book (English)	\$ 70.00
☐ Triodion	\$ 20.00
☐ Pentecostarion	\$ 20.00
☐ Epitaphion	\$130.00

AROY/STANITZ SCHOLARSHIP RECIPIENTS 2004

Cristina Loghin

Cristina Loghin, the daughter of Zina Cireasa of Dearborn Heights, Michigan, graduated from Crestwood High School in 2002 with a 3.8 grade point average. She participated in Varsity Swimming, National Honor Society, Senior Advisory and French Club. At Sts. Peter & Paul Parish in Dearborn Heights,

Cristina was involved in the choir and was a member of AROY and served as local president during 2001/2002. During the Fall Semester of 2002, she enrolled in the Fashion Institute of Technology in New York City to pursue her dream of becoming a fashion designer.

Kristina Persichino

Kristina Ann Persichino, the daughter of Frank & Karen Persichino of Sterling Heights, Michigan, graduated Magna Cum Laude from Stevenson High School in 2002 with a 3.78 grade point average. She was involved in Spanish Club, Students Offering Services, Students Against Drunk Driving, National

Honor Society and the Math tutoring group ASKME. She expressed her love of music through her participation in Marching and Concert Bands as a clarinet player, an instrument she played since 5th grade. In addition to these activities, Kristina involved herself in community service by working with the elderly at a retirement home and also teaching basic computer use to the elderly. Awards received include: President's Award, Principal's Award for Outstanding Academics, the Academic Scholar Award, Michigan Merit Award and the Michigan Competitive Scholarship. Kristina enrolled in Oakland University in the Fall of

2002 to study Biology, working toward her goal of becoming a secondary education teacher. Kristina is a lifelong, active member of St. George Cathedral, Southfield, Michigan, a member of the Choir and has served the local AROY chapter as Auditor, Secretary and Vice-president. She is currently the Treasurer for the AROY National Board.

Historic Milestone *Cont. from page 6*

on behalf of His Eminence Archbishop Nathaniel, Fr. Grama conveyed greetings to the Church of Romania and asked for the prayer of the Mother Church for the unity of the Church in America.

On Sunday, March 6, the Patriarchal Liturgy was concelebrated by the two Patriarchs and scores of Hierarchs. The two Patriarchs spoke and the "Tomos of Autocephaly" was once again read by Patriarchal Vicar Bishop Vincentiu Ploiesteanul. His Beatitude, Patriarch Teoctist invited the two clergymen from the USA, Fr. Ion Ionita and the undersigned, to serve with the hierarchs on this festive occasion at the historic St. Spyridon the New Church. The spiritual elation of this celebration sanctified the ongoing changes of today's Romania, while the country is still struggling to overcome poverty, corruption and the wounds of her past. The Church is visibly present in the missions to hospitals, orphanages, retirement homes, army, prisons and public schools, as well as in the social-charitable field" (*Religious Life Bulletin*, No. 591-592). Romania is a reliable friend and partner to the USA and European Union and a vibrant Orthodox nation, emerging like the Phoenix bird from the ashes of communist persecution. Over 1,700 churches have been consecrated in Romania during the last 15 years. The faithful of our Episcopate, who historically suffered and rejoiced in the same heartbeat with the Romanian people, rejoice in the joy of the Church of Romania during these years of renewed identity and growth. The triumph of the Cross over historical evils gives us hope in the power of God "who does wonders". On this anniversary, we wish the Mother-Church of Romania and her Archpastor, hierarchs and faithful: *Many Blessed Years!*

Fr. Remus Grama
External Affairs Representative

AROY COTILLION DEBUTANTES

Attention all young ladies between the ages of 15 and 18 years old. It is time to start planning for being a Debutante in the **2005 AROY Cotillion**, to be held Sunday, September 4th, 2005 in Chicago, Illinois. For information and additional materials, please contact: Lucy Pop, 1341 Hillside Road, Northbrook, IL 60062, Phone: 847-480-0173, apop@allstate.com.

DEATH OF A PATRIARCH

By REV FR. ALEXANDER F.C. WEBSTER

Archbishop Iakovos

(The Wall Street Journal, April 15, 2005) With the eyes of the world fixed on Rome — upon the death of Pope John Paul II and the gathering of cardinals to pick his successor — many Americans might have missed the quiet passing of another prominent bishop. Earlier this week, His Eminence Archbishop Iakovos died peacefully at the age of 93. Today he

will be interred in Brookline, Mass.

Though not a pope in any familiar sense of the term, Archbishop Iakovos wielded an almost papal authority among the roughly two million Greek Orthodox in America, as well as among two million Orthodox Christians of other assorted ethnic origins. He was the senior Orthodox hierarch in the U.S. from 1959 to 1996 — a reign half again as long as Pope John Paul II's celebrated pontificate in Rome.

Sometimes imperious with his clergy, always personable, at once charismatic and formidable, a man of keen intellect (if not an exceptional writer or speaker), Archbishop Iakovos often seemed larger than life. Yet he remained an enigma to the Orthodox faithful — perhaps because he was not as predictable as they would have preferred.

His two greatest public moments came toward the beginning and end of his leadership. Both proved to be controversial in a religious community that has, until recently, avoided the limelight, generally craving a comfortable anonymity rather than taking its rightful place in the American public square. Both moments capture

Archbishop Iakovos on the cover of the March 26, 1965 issue of LIFE Magazine with Martin Luther King Jr.

Archbishop Iakovos's lifelong pursuit of a spiritual unity that transcends historic divisions — divisions that are, at best, merely a penultimate stage in the grand scheme of creation.

Archbishop Iakovos literally became the face of Eastern Orthodox Christianity in America when he appeared on the cover of the March 26, 1965, issue of LIFE magazine — a bearded patriarch bedecked in cassock and the black headress and veil of Orthodox bishops. He was shown standing

alongside Dr. Martin Luther King Jr., labor leader Walter Reuther and the Rev. Ralph Abernathy.

The occasion for the photograph was a historic march for civil rights in Selma, Ala. Archbishop Iakovos was there, alone among his fellow Orthodox bishops — in fact, way out in front of the rest of the Orthodox community on one of the most vital moral issues of the day. For this visible prophetic stance, he earned acclaim from most of the members of his church but bitter enmity from others, who were not yet ready to embrace the civil-rights movement or its demands for equality.

The other key episode in the archbishop's life led to his forced retirement, or so it is widely believed. For three days in late 1994, 29 bishops from the various Orthodox "jurisdictions" — a convenient Latin term that describes the scandalous ethnic fragmentation of the one, holy, catholic and apostolic Orthodox church in this country — met in Ligonier, Pa., at the invitation of the archbishop. Their purpose was to contemplate the formation of a united Orthodox community in America.

In a final statement, the bishops spoke glowingly of their commitment to "a common vision of mission," of their conviction that all the Orthodox of North America are "called to plan together and work together" in reaching beyond the ethnic boundaries of the churches. The bishops — with Greek, Russian, Syrian, Lebanese, Serbian, Romanian, Bulgarian and American roots — pledged to avoid "the creation of parallel and competitive Orthodox parishes."

While many of the Orthodox faithful have long prayed for such an outcome, the meeting apparently triggered alarms in Istanbul, historic seat of the Ecumenical Patriarch of Constantinople, "first among equals" in the 300-million-strong Orthodox world. Within 20 months, Archbishop Iakovos retired at the behest of Patriarch Bartholomeos, who reportedly saw in the archbishop's efforts an attempt to detach the Greek Orthodox flock in North America from their mother church.

Such a breaking away was certainly on the minds of some of the assembled bishops. One later suggested that the group should have staged a "Ligonier Tea Party" and severed formal ties with the churches overseas. But it is unlikely that Archbishop Iakovos was thinking of anything so dramatic or severe. Still, he paid a dear price for his vision of a unified American Orthodoxy.

Honor has been defined as doing the right thing, especially when it may exact a personal toll. Archbishop Iakovos demonstrated such honor on two prophetic occasions, two shining moments, at Selma and Ligonier. Whatever else he achieved or failed to achieve between those antipodes of his hierarchical reign pales in significance.

Father Webster is a priest in the Orthodox Church in America [Romanian Diocese] and co-author of "The Virtue of War: Reclaiming the Classic Christian Traditions East & West."

2005 CAMP VATRA FOR JUNIORS . . .

MAKE YOUR PLANS NOW!

This year's Camp Vatra for Juniors, children ages 11-13, is again scheduled to take place at Vatra Românească in Grass Lake, Michigan, during the dates:

Sunday, July 31 – Saturday, August 13

Student Registration Open!

Registration Forms have been sent to all ROEA parishes and missions in the United States in early April. Forms and information are also available online at: www.roea.org [Summer Camps].

Due to limited space, a limited number of students will be accepted. Don't let this time go by without experiencing our EDUCATIONAL, SPIRITUAL and FUN programs. Parents are encouraged to register their children early.

In order to give a fair opportunity for all to attend, registration is on a first-come/first-served basis, and places will not be held without registration. Registration deadline is July 15.

Staff Volunteers Welcome!

Adults who are interested in working with children are encouraged to apply to become leaders in the Church's sacred ministry to her young people. This camp gives children from across the country an opportunity to practice and learn about their Orthodox Faith while spending recreational time with other Orthodox young people. Clergy, church school teachers, parents... all are welcome to apply!

The Staff Member Application Form can be found online at: www.roea.org [Summer Camps].

Camp Saint Nicholas (ages 8-16)

Sunday, July 10 – Saturday, July 16

Deanery Centre, Fort Qu'Appelle SK

Contact: V Rev Fr Daniel Nenson (306)761-2379

Camp Vatra for Seniors (ages 14-16)

Sunday, July 10 – Saturday, July 23

Contact: Rev Fr Ian Pac-Urar PhD (330)666-1782

Staff and Counselor positions are FILLED at this time.

Ten spaces are still available for campers - REGISTER NOW!

Get forms from your parish priest or online.

Summer Camp information available online at:
www.roea.org [Summer Camps]

Volunteers are needed each year for various positions, including: Clergy, Teachers, Cooks/ Kitchen Staff, Nurse, House Parents, Lifeguard, Choir Director, Arts & Crafts, Maintenance.

For more information, or to offer your services, please contact:

Psa Mary Ellen Rosco

Director, Camp Vatra for Juniors

313.562.1521 / maryellenrosco@hotmail.com

CAMP VATRA ADMINISTRATION CENTER

INTERIOR
FINISHING
UNDERWAY!

We need your help to complete this much anticipated and greatly needed project at Vatra Românească. Several organizations and families have already contributed to various interior furnishings, but many more still remain including:

Living Room Furniture - \$1600.00

Filing Cabinets - \$500.00

Beds [1 @ \$465.00, 4 @ \$375.00 ea]

Dressers [1 @ \$350.00, 2 @ \$280.00 ea]

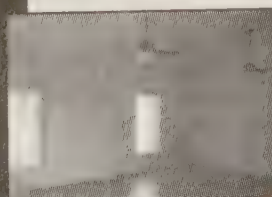
Window Blinds - \$252.00 [14 @ \$18.00 ea]

Other items needed for which we do not have an estimated cost yet include:

Nurse Office Cabinets; Office Desk & Chairs; Closet Shelving; Bathroom Fixtures; Tables & Chairs, etc

If you, your parish or parish auxiliary would like to help by donating toward one or more of these items, please contact **Tom Rosco** at the Chancery by phone (517.522.4800) or email (tmrosco@roea.org).

Thank you to all who have contributed!

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Rev Fr Dumitru & Psa Laura Ionescu,	
Hayward, CA	\$500.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI	\$200.00
Alexa & Mary Ungurian, Oakbank, MB	\$200.00
Theodore Miclau, Jr, Port St Lucie, FL	\$150.00
Anonymous	\$100.00
Alexandru Ionescu, San Francisco, CA	\$100.00
Dr/Mrs Simon Speriosu, Dix Hills, NY	\$100.00
Aurelia Buner, Ellwood City, PA	\$100.00
Carrie Steski, Winnipeg, MB	\$100.00
M/M Andrew Gib, Ellwood City, PA	\$50.00
Psa Eleonora Lazar, Southfield, MI	\$50.00
Constantin Nan, Carrollton, TX	\$50.00
Adela & Robert Price, New Castle, PA	\$50.00
Mary Tilea, Canfield, OH	\$50.00
Dimitrie Toth, Waterford, MI	\$50.00
Helen Toth, Waterford, MI	\$50.00
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI	\$50.00
Veta Buzas, Allen Park, MI	\$30.00
Psa Victoria Moldovan, New Castle, PA	\$25.00
Olga Petersen, St Clair Shores, MI	\$25.00
Eugene & Tillie Widican, Akron, OH	\$25.00
(Correction: Virginia Precop, St Clair Shores MI, should have been listed as a \$50.00 donation to Episcopate Supporters. We apologize for the error in the March 2005 reporting.)	

GENERAL DONATIONS

National A.R.F.O.R.A.	\$1,200.00
(Vatra Housekeeping)	
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI	\$30.00
M/M Samuel Gallu, Shelby Twp, MI	\$20.00
Fred & Patrica Klus, Wixom, MI	\$25.00
Iustina Cantor, Commerce Twp, MI	\$10.00
Ielita Daba, Oak Park, MI	\$10.00
M/M Alexandru Florea, Orion, MI	\$10.00
M/M Liviu Florescu, Farmington Hills, MI	\$10.00
Michael & Liliana Schester, Macomb Twp, MI ..	\$10.00
Dimitrie Toth, Jr, Waterford, MI	\$10.00
Helen Toth, Waterford, MI	\$10.00
Doina Magda, Canton, MI	\$5.00
Mary Sekedat, Detroit, MI	\$5.00
Ana Serbu, Detroit, MI	\$5.00

MEMORIAM

National A.R.F.O.R.A.	\$250.00
(IMO Bishop Irineu's Mother & Grandmother)	
Hilda J Fritsch, Chicago, IL	\$5,000.00
(IMO Eugen Barsan, Chicago, IL)	
Veta Buzas, Allen Park, MI	\$25.00
(IMO Nick Buzas)	

EPISCOPATE ASSESSMENT (DUES)

St Mary Cathedral, Cleveland, OH	\$8,000.00
(2005)	
Sts Peter & Paul, Dearborn Hts, MI	\$4,340.00
(2004)	

St George, Canton, OH	\$1,700.00
(2004)	
Holy Trinity, Youngstown, OH	\$1,000.00
(additional)	
St George Cathedral, Regina, SK	\$300.00
St Anne, Jacksonville, FL	\$60.00
(additional)	

HIERARCHS TRAVEL FUND

National ARFORA	\$1,000.00
Holy Transfiguration Mission, Hartford, CT	\$450.00
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN	\$300.00
Ilona & Nicolas Deac, Brandon, FL	\$200.00
Sts Michael & Gabriel, Apopka, FL	\$100.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

St Elias, Ellwood City, PA	\$150.00
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI	\$100.00
St Ladies Auxiliary, Chicago, IL	\$100.00
(For the Health of Fr C Tofan)	
Alexa & Mary Ungurian, Oakbank, MB	\$75.00

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT FUND

St Mary, Falls Church, VA	\$1,000.00
Alex & Larissa Nemoianu, Grass Lake, MI	\$250.00

ROEA Seminarian Fund

National ARFORA	\$1,500.00
------------------------------	------------

CAMP VATRA HEALTH & ADMINISTRATION BUILDING

St George Ladies Auxiliary, Southfield, MI	\$400.00
---	----------

IN MEMORY

Dr. Joseph V. Ilcus, Sr.

Dr. Joseph V. Ilcus, Sr., beloved father and husband, departed this world on July 28, 2004, at his home in Jupiter, Florida. Born in 1928 in a small village in Romania called Rasinari, he eventually realized the American dream by emigrating to the U.S. and practicing medicine in Chicago, Miami and for 20 years in Ft. Pierce, FL. He was a past

member of local, state and national medical associations and other various volunteer groups and committees. He is survived by his wife Madelena, daughter Stana, son Joseph II, daughter-in-law Anne, granddaughter Cloe, as well as two sisters and numerous nieces and nephews in Romania. He was a member of Holy Trinity Romanian Orthodox Church, Miramar, Florida. Eternal be his memory!

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Aldea, Lucas Alexander, son of Catalin & Venera I. Aldea, Missouri City, TX. St. Andrew, Houston, TX. Godparents: Gabriel & Aurelia Manescu.

Alexandru, Ana, daughter of Iulian & Simona Alexandru, Lachine, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparent: Psă Rodica Eliza Stoleru.

Baloi, Andrea Diana, daughter of George C. & Raluca A.S. Baloi, St. Clair Shores, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Lucian & Alexandrina Oanta.

Barbat, Melissa Joanna, daughter of Marius D. & Camelia M. Barbat, Livonia, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Gabriel & Daniela Veber.

Beville, Sophia Maria, daughter of Andrew & Katie Lech, Merrillville, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparent: Mother Theodora (Balaban).

Bitlan, Adrian Gabriel, son of Marius S. & Simona I.F. Bitlan, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Adrian Horea and Sonia Cioca.

Bitlan, Alexandru Mihai, son of Marius S. & Simona I.F. Bitlan, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Adrian Horea and Sonia Cioca.

Boar, Lorena Jessica, daughter of Michael & Aida O. Boar, Rochester Hills, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Teodora Muntean and Mircea Costeiu.

Bodiu, Lucian Giulian, son of Dumitru L. & Ramona M.P. Bodiu, Dearborn Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Cezar & Mariana Gliz and Cristina Bodiu.

Bularca, Alexandra Nicole, daughter of Dan & Sinziana Bularca, Brandon, FL. St. Stephen the Great, Clearwater, FL. Godparents: Aurelian & Laura Rada.

Cosma, Irina Cristina, daughter of Leon & Adriana H. Cosma, Surprise, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Vasile & Florentina Samartinean.

Craciun-Fabian, Cristian John, son of Gavril & Maria Craciun-Fabian, Hazleton, PA. St. Joseph of Maramures, Hazleton, PA. Godparents: Christian & Rodica Maghear.

Demichele, Kyle Jacob, son of Anthony C. & Georgiana Demichele, Cleveland, OH. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Clement & Ioana Samartinean.

Diaconescu, Silvana Sophie, daughter of Dan & Andreea O.P. Diaconescu, Thornhill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Liviu & Corina Deaconu and Marius & Claudia Bangala.

Diaconescu-Carbunescu, Madalina, daughter of Daniel & Oana C. Diaconescu-Carbunescu, Toronto, ON. Godparents: Gheorghe & Cornelia Marinescu.

Fleser, Nicholas, son of Octavian & Ruxandra G. Fleser, Macomb Township, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Adrian & Maria Fulgos.

Gavrila, Alexa Yasmine, daughter of Catalin & Ramona T. Gavrila, Surprise, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparent: Robert Tolnai.

Huminic, Lorena Mina, daughter of Grigorie D. & Dim Tin-An Huminic, Baie Duarte, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Daniel & Mary Eleana Jora.

Hurgoiu, Anthony, son of Dumitru & Daniela F.S. Hurgoiu, Houston, TX. St. Andrew, Houston, TX. Godparents: Octavian & Virginia Rahaian.

Ivanciu, Anra Yvonne, daughter of Dan & Liliana F. Ivanciu, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Bogdan & Oana Georgescu.

Lucas, Anna Marie, daughter of Adolfo & Simona B. Lucas, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Costica & Sorina Constantin.

Manea, Vasile Jr., son of Vasile & Doris L.M. Manea, Brooklyn, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Emil & Maria Antonovici.

Mazariegos, Eileen Stephanie, daughter of Doris L.M. Corea, Brooklyn, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Emil & Maria Antonovici.

Merzianu, Andreea Dana, daughter of Mihai & Octavia F.B. Merzianu, New York, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Matei & Franciose Marinescu.

Niculae, Alina Alexandra, daughter of Valeria Niculae, Houston, TX. St. Andrew, Houston, TX. Godparents: Sorin & Irina Sandu.

Nistor, Alexandru Nicolae, son of Marius & Irina Nistor, Scottsdale, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Eugen & Veronica Rusu.

Palmer, Brooke Ryan, daughter of Anthony M. & Patricia D. Palmer, Lake Station, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Albert & Joanne Stanley.

Petrescu, Lara Kate, daughter of Catalin N. & Izabela S. Petrescu, Belleville, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Paul A. & Diana A. Enescu.

Pop, Alexandra Iza, daughter of Corneliu & Ramona P. Pop, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Silviu & Dorina Morinceanu.

Potcoava, Luca Nicholas, son of Catalin N. & Anca V. Potcoava, Humble, TX. St. Andrew, Houston, TX. Godparents: Octavian & Virginia Rahaian.

Revutchi, Andrei, son of Daniel & Lidia Revutchi, Tomball, TX. St. Andrew, Houston, TX. St. Andrew, Houston, TX. Godparent: Alexandra Revutchi.

Ricu, Ana Maria, daughter of Cristian & Laura E. Ricu, St. Petersburg, FL. St. Stephen the Great, Clearwater, FL. Godparents: Michael & Daniela Ionescu.

Rusu, Antonia, daughter of Bogdan G. & Delia G. Rusu, Toronto, ON. St. John, Toronto, ON. Godparents: Serban & Oana Popescu.

Stefan, Isabella, daughter of Constantin & Dora M. Stefan, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Bogdan & Gabriella Manolache.

Stroia, Teodora Nicole, daughter of Ilie & Livia B. Stroia, Lakewood, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Adrian & Mariana L. Leica.

Swart, Zachary Matei, son of Matthew B. & Todica C. Swart, Phoenix, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Ana O. Muresan & Alexandru Bistroi.

Tudora, Adrian Ioan, son of Alexandru I & Mihaela I. Tudora, Whitby, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Costel & Mihaela Ignat.

Cont. on page 16

Cont. from page 15

Udrea, Elayna Helene, daughter of Cristian S. & Laura D. Udrea, Toronto, ON. St. John, Toronto, ON. Godparents: Liviu & Oana Georgescu.

Udrea, Melanie Marie, daughter of Cristian S. & Laura D. Udrea, Toronto, ON. St. John, Toronto, ON. Godparents: Liviu & Oana Georgescu.

Ursu, Victor Mihai, son of Eduard M. & Gabriela E.C. Ursu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Daniel Ciocan & Andrea Lepadus.

Varca, Bianca Oana, daughter of Luigi & Cosmina M.P. Varca, Middle Village, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Daniel & Adriana Constantinescu.

Vehapovici, Anthony Francisc, son of Attila Gyorifi & Resmie Vehapovici, Auburn Hills, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Valentin & Crina Enache.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Reid, Paula J., Westlake, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Rev. Fr. Remus Grama.

MARRIAGES

Ciulei, Adrian Petru and Irina Mona Lisa Enescu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Bernd & Aida Seyfried.

Merzianu, Mihai and Octavia Florina Balan, New York, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Alexandru & Carmen Croicu.

Nitu, Laurentiu Victor and Armela Sorina Raducan, Phoenix, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Liciniu & Gabriela Bota.

Schwimmer, Sorin and Alina Constantinescu, Toronto, ON. St. John, Scarborough, ON. Godparents: Virgiliu & Loredana Livadariu.

Sugar, Petru and Alexandra Marin, Toronto, ON. St. John, Scarborough, ON. Godparents: Liviu Pascu and Anca Tamas.

Tudora, Alexandru Ioan and Mihaela Tudora, Whitby, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Constantin & Mihaela Ignat.

Velixaru, Gabriel and Claudia Brad, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Belof, Vasil, 86. St. George Cathedral, Regina, SK.

Deighton, Alexandra, 77. St. George Cathedral, Regina, SK.

Dragoiu, Elena, 81. Descent of Holy Spirit, Warren, MI.

Folbert, Grette, 52. St. Mary, Chicago, IL.

Ghidiu, Thomas, 83. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Gusita, Iani, 24. St. John, Kitchener, ON.

Muntan, George, 88. St. George Cathedral, Regina, SK.

Roman, Earl George, 62. Holy Cross, Hermitage, PA.

Schell, Lena M, 89. Holy Cross, Hermitage, PA.

Sekosan, Livia, 80. St. Mary, Chicago, IL.

Stanescu, Anicuta, 80. St. Mary, Chicago, IL.

Stanis, Martha, 86. St. Mary, Chicago, IL.

Stanulet, Chirion, 81. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.

Stelea, Constantin, 53. St. Joseph of Maramures, Hazleton, PA.

SUNDAY OF THE TRIUMPH OF ORTHODOXY

March 20, 2005

The Orthodox Community of Canton/Stark County, Ohio celebrated for the second year a pan-Orthodox Hierarchal Divine Liturgy on the Sunday of Orthodoxy, the first Sunday of Great Lent. Host priest, Rev. Fr. George J. Treff, pastor of St. George the Great Martyr and Trophy-Bearer Romanian Orthodox Church, welcomed the Most Reverend JOB, Archbishop of Chicago and the Midwest, along with Rev. Fr. Joseph Cervo, pastor of St. George Antiochian Orthodox Church; Rev. Fr. Dragan Filipovic, pastor of St. George Serbian Orthodox Church; Rev. Fr. John Peck, pastor of Holy Assumption Orthodox Church; and Rev. Fr. Daniel Swires, pastor of Holy Cross Orthodox Mission, to celebrate together in unity within our Canton community. What an unforgettable scene as faithful from all jurisdictions came together as one!

The church was filled to capacity for the Hierarchal Liturgy. The call to prayer on the "Toaca" or prayer board led by Mother Mary Ann of the Presentation of the Virgin Mary Monastery along with the ringing of bells announced the procession of His Eminence JOB. Children from all churches carrying icons and flowers processed into the church followed by the clergy and hierarch. A pan-Orthodox choir under the direction of Matushka Deborah Peck filled the church with beautiful responses to the Liturgy. It was remarked by many of the faithful in attendance that they felt like they were experiencing a small glimpse of "heaven on earth." Archbishop JOB's homily gave all who were present to hear an opportunity to self-examine themselves in light of prayer, fasting, mercy and knowledge of the Scriptures. We were challenged to constantly strive to learn ever more deeply the ways of God. Indeed, we were blessed to have such a powerful lesson given this day by His Eminence.

Following the service, St. George Ladies Auxiliary of Martha & Mary offered a wonderful Lenten Dinner to all in attendance. His Eminence was also asked to present the St. George Religion Awards to the boys of St. George Orthodox Scout Troop 3:16. This troop, formed only one year ago and sponsored by St. George the Great Martyr Church, welcomes young boys from all neighboring parishes and communities. Again, it is a statement of the oneness in spirit and faith which our local Orthodox community strives for. We are very proud of these young men.

Psa. Paula Treff

SCRISOARE PASTORALĂ LA SF. PAȘTI 2005

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai
Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite,
Har, Milă și Pace de la **Hristos Domnul Cel Înviat**, iar de la noi
Părintească dragoste și arhieresti binecuvântări.

(Iezechiel 37: 6-7)

Iubiți credincioși,

Hristos a înviat!

Astăzi suntem în prezența tainei Învierii Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Prin bunătatea iubirii lui Dumnezeu, această sărbătoare a fost revărsată din nou peste noi și suntem chemați de Sfântul Duh să ne adunăm împrejurul altarului lui Dumnezeu pentru a auzi proclamația electrificantă a îngerului la mormânt: *“Pentru ce căutați pe cel viu între cei morți? A înviat; nu este aici... Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galileea că Fiul Omului va fi dat în mâinile păcătoșilor și va fi răstignit, dar a treia zi va învia. Și ele și-au adus aminte cuvintele Lui”* (Luca 24: 6-8)

În fiecare an pe care-l petrecem pe pământ suntem binecuvântați să ne “aducem aminte de cuvintele Sale”. mai ales acum, în această zi de sărbătoare a sărbătorilor, a Sfințelor și Măritelor Paști. Aceste cuvinte au fost vestite de către înger *“femeilor care veniseră din Galileea cu Iisus...”* (Luca 23: 55). În Biserică, în fiecare Duminică, ziua Domnului, sărbătorim acest eveniment răsunător al “învierii lui Hristos din morți”! În imnografia Bisericii, în cadrul Utreniei Duminicii, comemorăm acele femei la Binecuvântările învierii. Ele sunt numite “ucenițele Domnului” pentru că, cu adevărat l-au urmat pe Hristos și învățătura Sa. Ele mai sunt numite “mironosițe” - purtătoare de mir - pentru că au adus miruri la mormânt pentru a unge Trupul Domnului. Cei doisprezece Apostoli, ale căror chipuri le vedem în icoana Cinei celei de Taină care este deasupra ușilor împărătești, nu au fost singurii care l-au însoțit pe Mântuitorul în misiunea Sa. Aceste femei l-au urmat și ele pe Mântuitorul și ele au fost cele care: *“După ce a trecut Sabatul, dis-de-dimineată, în ziua cea dintâi a săptămânii... au venit la mormânt”* (Matei 28: 1-2) Aceste femei au fost ucenițe cu adevărat, pentru că au înfruntat întunericul și tăcerea primejdioasă a străzilor Ierusalimului, ieșind de sub protecția zidurilor cetății, mergând în grădina în care se afla Mormântul Domnului pentru a unge Trupul Învățătorului și Domnului lor.

În Evanghelia după Marcu, auzim îngerul spunându-le: *“Nu vă temeți. Căutați pe Iisus din Nazaret Cel Răstignit? A înviat, nu este aici. Vedeți locul în care l-au pus. Mergeți și spuneți ucenicilor și lui Petru...”* (Marcu 16:6-7). Femeilor li s-a poruncit să-și înceapă misiunea lor prin a propovădui celorlalți Învierea Domnului răstignit. “Celorlalți” însemnând însuși Apostolii care fugiseră de la locul răstignirii, Petru care se lepădase de trei ori de Domnul, și celorlalți Apostoli care, de frică pentru viețile lor se încuiaseră în foișor, Apostolilor care n-au avut curajul să înfrunte întunericul și primejdia străzilor Ierusalimului pentru a se apropia de mormânt în zori de zi. Probabil, credința lor în promisiunea Domnului că va învia din morți, a fost anihilată de frica pentru propriile lor vieți, iar cei trei Ucenici uitaseră ceea ce văzuseră și auziseră pe Muntele Taborului și ceea ce Hristos Domnul le poruncise: *“Și pe când coborau ei de pe munte, Hristos le-a poruncit: Să nu spuneți nimănui nimic din cele ce ați văzut, până când Fiul Omului nu va învia din morți.”* (Matei 17:10) Femeile mironosițe, deși împlineau o datorie, o ultimă acțiune de dragoste și compasiune față de învățătorul lor, nu erau nici ele pregătite să audă proclamarea

învierii. Dar limitele inimii și rațiunii omenești pot fi depășite atunci când cineva își pune nădejdea în Dumnezeu care a făcut cerul și pământul. Psalmistul David spune: *“Dar întorcându-ți Tu fața Ta se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărâna se vor întoarce. Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie Slava Domnului în veac! (Ps 104: 30-32)*

Din relatările Evangheliilor, știm că femeile mironosițe au călătorit împreună cu Domnul în timpul propovăduirii Sale; L-au auzit profețind moartea Sa pe cruce; L-au auzit încurajându-le să nu le fie teamă și să nu-și piardă credința; căci El va birui moartea și va învia; și că se vor întâlni din nou cu El, nu în cetatea Ierusalimului care nu L-a primit, ci în Galileea, printre aceea care au primit mesajul Său de mântuire și pe care acum trebuiau să-i anunțe. Cu adevărat, locul în care fusese pus era gol și El va împlini făgăduința de a fi cu ele din nou și de a petrece cu Ucenicii timp de 40 de zile!

Iubiți credincioși,

Ce spaimă au tras aceste femei, văzând răstignirea și îngroparea, plângând toată noaptea moartea Domnului, așteptând să treacă lunga zi a sabbatului, pentru a putea ieși din oraș pentru a veni la mormântul pe care Iosif din Arimateea îl dăruise pentru a fi înmormântat Domnul. De-a lungul drumului lor, erau asemenea lui Iezechiel care purtat fiind de Duhul Sfânt a văzut Valea Morții plină de oasele goale ale celor răposați de demult. Lui Iezechiel i s-a hărăzit să vadă puterea de a învia a lui Dumnezeu peste valea oaselor goale ale morților de demult. Femeilor mironosițe, le-a fost dat să vadă pe Însuși Hristos Domnul înviiat. În vreme ce Iezechiel a văzut prototipul învierii universale, femeile mironosițe au văzut pe Hristos Cel Înviat. Autorul învierii tuturor oamenilor. Ele L-au văzut așa cum le promisese, în Galileea. *“Și S-a arătat lor după Patimile Sale, în multe rânduri; pentru 40 de zile S-a arătat lor și le-a vorbit despre împărăția lui Dumnezeu” (Fapte 1: 3)*

Lui Iezechiel i s-a spus că oasele ce le vedea erau ale întregii Case a lui Israel: *“Oasele noastre s-au uscat, nădejdea noastră s-a dus; suntem ca și morți. Apoi Dumnezeu i-a spus lui Iezechiel să profetească asupra lor: «Spune-le lor: Așa grăiește Domnul: Iată, Eu voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre și vă voi conduce înapoi în pământul lui Israel...și voi pune Duhul Meu în voi și veți trăi ...” (Iezechiel 37:11-14).* Acest dar al învierii, al ridicării morților, al conducerii înapoi spre un “loc de odihnă, un loc cu verdeață, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin” a fost plănuțit nu numai pentru un segment limitat de oameni, ci pentru întreaga omenire. Noi, iubiți credincioși, suntem moștenitori ai acestei făgăduințe.

Minunea Învierii e propovăduită, cântată, amintită și îmbrățișată la fel de mult astăzi ca și atunci când a avut loc. Urmând celor 40 de zile în care a învățat pe Apostoli, Înălțării la cer, Pogorării Duhului Sfânt și așteptând a doua și slăvita venire a lui Hristos, noi suntem chemați să sărbătorim Învierea Sa și să privim spre fiecare cimitir și loc de veci ca spre un loc în care oasele goale așteaptă sunetul trâmbiței arhanghelului. Însuși cuvântul cimitir înseamnă “loc de odihnă”.

Scânteia minunii care s-a aprins în inimile femeilor mironosițe s-a transformat într-o flacără strălucitoare de mărturisire publică care a pătruns peste veacuri de disperare, păcat și moarte odată cu salutarea eternă: “Lumina lui Hristos luminează tuturor!” Răsărind din întunericul mormântului, mesajul continuă să iradieze, să încurajeze, să întărească pe oameni cu bune intenții. Sărbătorind acest eveniment de importanță universală, ne amintim de cuvintele spuse către Iezechiel: “Vei afla că Eu sunt Domnul Dumnezeu și Eu îți dau viață!”

Iubiți credincioși,

Hristos a înviat! și oasele goale vor fi înnoite! Hristos a înviat! și făgăduința din veci s-a împlinit odată cu învierea Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

+ NATHANIEL

**Din milostivirea lui Dumnezeu,
Arhiepiscop al Detroitului**

CUVÂNT DE SUFLET

La Învierea Domnului - Praznicul Praznicelor

Trecerea prin atmosfera specifică Postului Mare și perioadei Triodului ne apropie puțin câte puțin prin specificul slujbelor și prin cântările cu caracter penitențial, de marea sărbătoare a învierii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, numită pe drept cuvânt "praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor".

Suferințele acceptate de Domnul Hristos pentru întreaga umanitate, încoronate de învierea și mai apoi de înălțarea Sa de-a dreapta Tatălui, au făcut ca viața creștinilor din toate timpurile să fie dominată de sentimentul biruinței oricărui obstacol spiritual sau material care le-ar fi stat în cale și care într-un fel sau altul i-ar fi putut separa de Hristos. Învierea Domnului a constituit veacuri de-a rândul evenimentul generator de curaj, de bărbăție, de forță mărturisitoare, atât pe perioada persecuțiilor creștine, cât și în vremurile regimurilor ateiste din Răsăritul Europei. Câți dintre frații noștri nu întrezăreau oare dincolo de gratiile închisorilor comuniste sau de lipsa pâinii de pe masă, forța dădătoare de curaj și liniște sufletească a învierii Domnului? Ne-a fost Domnul prin învierea Sa pavăză și apărare; și pentru că slava învierii n-ar fi fost posibilă fără durerea Patimii, tot astfel și noi, ieșiți din noaptea unor vremuri ce ne sunt acum istorie, putem să ne bucurăm pe deplin de taina cea mare a învierii Domnului. Aflați pe pământul în care acum mai bine de o sută de ani părinții și înaintașii noștri au adus cu ei lumina învierii Domnului, suntem și noi chemați astăzi, poate mai mult ca niciodată să ne bucurăm de lumina învierii Domnului în unitate și reconciliere reciprocă.

Deși în repetate rânduri Mântuitorul Hristos le spusese ucenicilor Săi că Fiul Omului va fi dat în mâna oamenilor, că va pătimi și va învia, înțelegerea celor care în permanență îi erau alături, lăsa de multe ori de dorit. Astfel, înțelegem de ce îndată după aflarea veștii că Hristos a înviat, Evanghelia menționează legat de reacția apostolilor: "Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiureală și nu le-au crezut" (Lc 24,11). Abia după ce Domnul li se arată în repetate rânduri, încredințându-i de realitatea învierii Sale, ei dobândesc certitudinea faptului ca atare. Apostolul Toma exclamă "Domnul meu și Dumnezeu meu!" (In 20,28), iar apostolul Pavel ajunge să spună că "dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința noastră" (I Cor 15,17).

Într-o lume pe care de multe ori omul o absolutizează, crezând că tot din ceea ce îi este dat să trăiască se desfășoară aici și acum, în timp și spațiu, credința în Hristos și în învierea Sa vine să ne călăuzească spre adevărata înțelegere a viețuirii noastre în această lume. Trăind în timp cu Domnul, împreună cu El trecem dincolo, întru slava împărăției Sale, biruind lupta cu

timpul. Pentru creștinul ortodox care trăiește învierea, întreaga viață este un Paște sau o sărbătoare, pentru că întreaga sa viață e luminată și se sfințește de harul lui Hristos cel înviat. "Eu sunt învierea și viață; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi" (In 11,25). Cel care încearcă să viețuiască cu Domnul Cel înviat nu se teme de nimic, pentru că pe toate le depășește, încă și moartea. Acesta e omul cel liber și îmi face plăcere să repet în acest context cuvântul Sf. Maxim Mărturisitorul, care spunea că sfârșitul vieții nu e moartea, ci izbăvirea de moarte.

Vorbind despre învierea Domnului, Părintele Dumitru Stăniloae spunea că ea este cea care îi deosebește pe cei ce cred de cei ce nu cred, deci este punctul de poticnire în încercarea credinței, fiind în același timp și anticiparea unei biruințe asemănătoare pentru noi, cei ce peste veacuri suntem din generație în generație martorii învierii Sale.

Într-un "Cuvânt la învierea lui Hristos" Sf. Epifanie, episcopul Ciprului își îndemna enoriașii spunându-le: "Înnoți-vă astăzi și gând nou și statornic puneți-vă în inimi, ca să primiți tainele sărbătorii celei noi, celei adevărate, ca să gustați astăzi desfătarea cea adevărată și cerească." Acesta este unul dintre textele patristice care asociază posibilitatea de trăire a învierii ca direct proporțională cu starea de înnoire spirituală a omului. "Înnoți-vă astăzi" spune Sf. Epifanie, de ce? - "ca să gustați..." Prin urmare, puterea înnoitoare a învierii îl face pe om capabil să transforme în sine "omul cel vechi" în omul care participă de pe acum, după cuvântul Scripturii la "noua zidire". Viața noastră ca și creștini ai acestor vremuri trebuie să fie conformă cu exemplul vieții Domnului Hristos, și în acest sens viața sacramentală a Bisericii ne este la îndemână: "Ne-am îngropat cu El în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții" (Rom 6,4).

Ce poate însemna pentru noi acest proces de "înnoire a vieții"? E unul și același lucru cu lupta împotriva păcatului, pentru ca Hristos să învie cu adevărat și în curăția inimilor noastre. În acest sens fac apel la un text dintr-una din cele 45 de Epistole ale Sf. Atanasie cel Mare dedicate învierii Domnului: "Biruind mai întâi păcatul, să ne pregătim să-L întâmpinăm, nu cu cuvinte, ci cu faptele virtuții, de vreme ce-L vedem urcând iarăși spre Patima cea de bunăvoie! Pentru a putea sta împreună cu El la Cina cea de Taină și a ne împărtăși cu Trupul și Sângele Său, hrana cea veșnică! Ea constituie pentru noi garanția că vom trăi veșnic în ceruri lângă El!"

Praznicul învierii Domnului este praznicul bucuriei deopotrivă dumnezeiești și omenești. Să căutăm fiecare în aceste zile să fim mai buni, să stăm în ajutor celor

Cont. la pag. 21

DUMINICA FLORIILOR

Este una din sărbătorile cu dată schimbătoare, precedând întotdeauna Paștele cu o săptămână. În duminica aceasta se comemorează intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim, înainte de patimile și moartea Sa. Altădată, în această duminică începea pregătirea mai intensă a aspiranților la botez. În perioada imperiului creștin, de Florii se făceau grațieri. Și astăzi există obiceiul, semnalat încă în secolul al IV-lea la Ierusalim, de a se aduce la biserică ramuri de copac care, după binecuvântarea preotului, sunt luate acasă. Salcia simbolizează ramurile de finic cu care mulțimile l-au întâmpinat pe Hristos la intrarea în Ierusalim. Duminica Floriilor este o sărbătoare de bucurie, dar cade în plin post. De aceea, Biserica a dat binecuvântare celor care au postit neîntrerupt ca, de Florii, să bea vin și să mănânce pește. În unele regiuni ale țării există obiceiul ca o parte din peștele consumat în ziua de Florii să se mănânce în noaptea de Paște, imediat după împărtășire. Peștele este un simbol al lui Hristos. Hrănirea cu pește în noaptea de Paște este încă un semn al comuniunii cu Hristos, concretizată deja în actul împărtășirii cu Sângele și Trupul său euharistic.

Săptămâna mare. În seara Duminicii Floriilor încep deniile pentru Săptămâna mare (denia, cuvânt de proveniență slavă - de la deni, "zi" —, înseamnă slujbă de dimineață sau de zi - în postul Paștelui însă, deniile se săvârșesc seara, cu privegheri).

În Vinerea mare, vecernia nu se mai face spre seară,

ci în jurul prânzului. Clericii, în cadrul unei ceremonii speciale, scot din altar icoana pe care este reprezentată punerea în mormânt a Mântuitorului (epitaful). Aceasta este pusă în mijlocul bisericii pe o masă simbolizând trupul lui Hristos întins pe năsalie după moartea pe cruce la ceasul al VI-lea, ora 12, în vederea îmbălsămării și punerii în mormânt. Din acest moment credincioșii priveghează lângă trupul neînsuflețit al lui Hristos, reprezentat în icoană. Se aduc flori și se depun peste epitaf, cum se face la orice înmormântare. Credincioșii vin, se închină în fața icoanei, sărută Evanghelia și Crucea, apoi zăbovesc pentru priveghi. În unele zone ale țării se trece pe sub masa pe care este așezat epitaful, ca semn de respect față de trupul lui Hristos. În seara aceleași zile se va săvârși ultima denie din postul mare. Denia aceasta înseamnă, de altfel, slujba de îngropare a trupului lui Iisus. În cadrul ei, credincioșii îl prohodesc pe Iisus prin cântări încadrate de versete din psalmi. Spre sfârșitul slujbei, slujitorii iau pe umeri, epitaful, ca și cum ar purta sicriul celui ce urmează să fie îngropat, și se face o procesiune în jurul bisericii. Aceasta simbolizează alaiul de îngropare al lui Hristos. La intrarea în biserică, toți credincioșii trec pe sub epitaf, în semn de participare la suferința morții lui Hristos și ca o luare de rămas-bun (ca în cazul oricărei înmormântări) de la cel răposat. Slujitorii depun epitaful pe Masa din altar, simbolizând acum mormântul Mântuitorului. Din momentul acesta, slujba continuă cu imne care prevestesc învierea.

PAȘTELE

Este cea mai mare sărbătoare creștină. Ea se întinde pe durata a trei zile și comemorează învierea din morți a lui Iisus Hristos. Sărbătoarea propriu-zisă a învierii este precedată de un post de șapte săptămîni, în ultima dintre ele comemorîndu-se Cina cea de Taină, vinderea lui Hristos, patimile și moartea Sa pe cruce. Alături de duminică și de ziua Cincizecimii, Paștele este cea mai veche sărbătoare creștină. În primele secole creștine, de Paște primeau botezul catehumenii, care rămîneau apoi îmbrăcați, timp de o săptămână, în hainele albe din ziua botezului, motiv pentru care săptămîna de după Paște a fost numită Săptămîna luminată. În epoca noastră, cei mai mulți dintre creștinii ortodocși se spovedesc în perioada Postului Paștelui și se împărtășesc în ziua de Paște. Evreii comemorau și comemorează de Paște ieșirea din robia egipteană și traversarea Mării Roșii. Ei serbează Paștele în fiecare an la 14 nissan din calendarul lor lunar, dată care, în același calendar, coincide cu echinocțiul de primăvară. Paștele evreilor din anul 33 a coincis cu patimile, moartea și învierea lui Hristos. Din acest motiv, ziua învierii — trecerea firii umane de la moarte la viață, din robia păcatului în împărăția harului — s-a numit și în

creștinism Paște. Sărbătoarea Paștelui marchează în cadrul anului liturgie două mari perioade: una de zece săptămîni, înainte de data Paștelui (perioada Triodului), în care creștinul se pregătește în vederea praznicului învierii, și alta de cincizeci de zile, după Paște, în care cultul divin și etosul Bisericii sunt marcate de bucura învierii (perioada Penticostarului).

De ce Paștele nu e serbat de toți creștinii în aceeași zi? Creștinii au serbat dintotdeauna învierea lui Hristos, dar nu întotdeauna în aceeași zi. În Asia Mică și Siria se serba mai întâi Paștele Crucii (14 nissan), iar după două zile Paștele învierii - potrivit unei tradiții rămase de la sfântul Ioan Evanghelistul. În Egipt, Grecia, Palestina și în Occident se serba Paștele Crucii în vinerea cea mai apropiată ce 14 nissan, iar Paștele învierii în duminica cea mai apropiată de același 14 nissan. În Galia unii creștini serbau Paștele la 25, respectiv 27 martie. Paștele Crucii era zi de doliu, Paștele învierii, de bucurie. La sinodul I ecumenic (Niceea, 325) s-a uniformizat data sărbătoririi. Paștele urma să se serbeze în cadrul calendarului solar în vigoare în Imperiul roman începînd din 46 î. Hr. - calendarul iulian, stabilit de învățatul Sosigene la

ordinul lui Iuliu Cezar. Potrivit hotărârii sinodului I ecumenic, Paștele trebuia serbat în prima duminică după lună plină, după echinocțiul de primăvară. Dacă data astfel calculată coincidea cu a Paștelui evreilor, Paștele creștin se amâna cu o săptămână. Paștele urma să cadă între 22 martie și 23 aprilie, episcopul Alexandriei Egiptului (unde se afla un vestit observator astronomic) urmând să comunice celorlalte scaune episcopale data sărbătoririi.

Sosigene stabilise echinocțiul de primăvară la 25 martie în anul 46 î. Hr. în 325 d. Hr., calendarul iulian de 365 de zile și 6 ore rămăsese în urmă cu trei zile față de anul astronomic (365 zile 5 ore 48 min. 46 sec.), dat fiind că anul calendaristic rămîne în urmă față de cel astronomic cu 11 minute și 14 secunde în fiecare an.

Sinodul I ecumenic a fixat echinocțiul de primăvară la 21 martie, urmând ca Paștele să se serbeze în funcție de această dată, ceea ce nu a schimbat situația. La fiecare 128 de ani, anul calendaristic rămîne în urmă cu o zi față de anul astronomic. În Evul Mediu, învățați bizantini și occidentali au făcut propuneri și demersuri pentru actualizarea calendarului.

La 24 februarie 1582, papa Grigore al XIII-lea a anunțat îndreptarea calendarului, după ce timp de cinci ani mai mulți savanți studiaseră problema și oferiseră soluții. Îndreptarea a constat în suprimarea a 10 zile (5-14 octombrie), restabilindu-se astfel echinocțiul de primăvară la 21 martie, cînd e lună plină, așa cum făcuse sinodul I ecumenic.

Treptat, toate statele occidentale au adoptat calendarul gregorian. țările din Estul Europei, unde majoritare sunt Bisericele ortodoxe, au adoptat calendarul îndreptat după primul război mondial. Bisericele ortodoxe au hotărât îndreptarea calendarului la consfătuirea de la Constantinopol din 1923, cînd s-a trecut peste cele 13 zile, decalajul dintre calendarul iulian și anul astronomic, ziua de 1 octombrie fiind socotită 14 octombrie. Biserica Ortodoxă Română a adoptat calendarul îndreptat în 1924 (statul îl adoptase în 1919). Biserica rusă, cea sârbă, Patriarhia Ierusalimului și Muntele Athos (cu excepția mănăstirii Vatoped) nu au adoptat calendarul îndreptat. Ba, mai mult, în unele din Bisericele care au adoptat noul calendar îndreptat, inclusiv la noi, au apărut mișcări schismatice care l-au refuzat, funcționând până astăzi sub numele de "stiliști" sau "Biserica de rit vechi".

Spre a nu se produce o schismă ireparabilă în cadrul Bisericii Ortodoxe, în 1948, la Moscova, s-a convenit ca toate Bisericele Ortodoxe să prăznuiască Paștele după pascalia veche (adică în cadrul calendarului iulian) până vor accepta de comun acord o altă dată. Problema uniformizării calendarului se află pe agenda de lucru a viitorului mare sinod ortodox. Pînă la stabilirea unei date comune, creștinii romano-catolici și protestanți serbează Paștele în cadrul calendarului gregorian, în timp ce ortodocșii îl serbează în cadrul calendarului iulian. Iată de ce creștinii nu serbează cu toții Paștele în aceeași zi.

Ca semn al bucuriei pascale și al credinței în învierea lui Hristos, precum și al nădejzii învierii noastre, cu începere din noaptea de Paște și până la înălțare, creștinii se salută cu formula: "Hristos a înviat!" la care se răspunde: "Adevărat a înviat!"

Pr. Prof. Dr. Vasile Răducă

articol preluat din volumul "Ghidul creștinului ortodox de azi", București, ed. Humanitas, 1998, pag. 125-128.

Cuvînt De Suflet

Cont. de la pag. 19

aflați în nevoi, să ne ducem copiii la Biserică, deoarece nu vom putea supraviețui spiritual și chiar cultural în viitor, în afara legăturii vii cu Biserica lui Hristos și cu El ca și Cap al Acesteia.

Mesajul învierii Domnului reînsuflește în noi comuniunea tainică cu Sfânta Treime și ne dăruiește siguranța faptului că în această lume orice greutateți am întâmpina nu suntem singuri niciodată. Iisus cel înviat este stîncă nădejzii, a nădejzii care nu te dezamăgește, care nu te minte, care nu e himeră sau utopie, a nădejzii care e dătătoare de putere, care însuflește, care sprijină, care ocrotește, care apără și mîntuiește. Vă doresc tuturor să aveți parte de harul învierii Domnului, după cum apostolii și cei ce L-au urmat pe Domnul dintotdeauna au avut și dincolo de aceasta, să aveți convingerea ca în biruința lui Hristos asupra morții și a răului se află și biruința voastră în toate încercările vieții.

Hristos a înviat!

+ IRINEU,
Episcop Vicar.

AȘTEPTARE DE PAȘTE

Eu din gorun și cedru făcui catapeteasmă,
Altarului o ușă cu dăltuire-n vers.
Adîncul mi se umple de-a munților mireasmă;
Tăcerea de pe cale respiră al Tău mers?

În casa mea săracă veni-vei, Doamne, oare?
Salcâmii mi-au dat grinda și ușa-i de măsline,
Ți-am șerpuit potecă aprilul crud de soare
de cînd se deșteptară sub pleoape frici de în.

Te-aud tot mai aproape... Ești sub sprînceana zării?
Zăgăzuite doruri țâșnesc și se deschid.
Pe unde calci, țărâna ia străvezimea mării -
Și Te aștept să intri ca-n psalmii lui David.

Dumitru Ichim

SĂRBĂTOARE A PAROHIEI “BUNA VESTIRE” DIN GRAND RAPIDS, MICHIGAN

Duminică, 27 martie, Parohia “Buna Vestire” a sărbătorit 10 ani de la înființare. În urmă cu exact cinci ani, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel vizita pentru prima dată Misiunea (pe atunci) “Buna Vestire” din Grand Rapids. Bucuria de a avea în mijlocul lor de hram pe Arhipăstorul lor a fost cu atât mai mare cu cât, după aproape trei ani de munca neînteruptă, credincioșii Parohiei au participat la prima Sfântă Liturghie săvârșită în propriul locaș de cult. În sunetul clopotelor, Înalț Prea Sfințitul a fost întâmpinat de către Preotul Paroh Anton Frunză cu Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Președintele Consiliului Parohial, Dl. Constantin Prisecaru a oferit Vlădicului pâine și sare spre binecuvântare, iar Dna. Elena Prisecaru, Președinta Reuniunii de Doamne, un buchet de flori. După înveșmântarea Înalț Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel, asistat de către P. C. Arhidiacon David Oancea și de către ipodiaconii John Lazar și Tom Rosco, Vlădicul a explicat celor prezenți rânduiala slujbelor ce vor fi săvârșite, începând cu slujba Sfeștaniei și a binecuvântării clădirii bisericii, continuând cu primirea în Biserica Ortodoxă, prin ungerea cu Sfântul Mir, a Dnei Roberta Wilkes, apoi Sfânta Liturghie și, la sfârșit, hirotesia P. C. Părinte David Wey de la Parohia “Sf. Împărați Constantin și Elena” din Indianapolis într-un duhovnic.

În cuvântul său de învățătură de la sfârșitul slujbelor, Vlădicul a arătat că există o distincție între biserica -

locaș de cult și Biserica – instituție divino-umană. Dacă locașul de cult, ca orice lucru ridicat de mâinile omenești este supus timpului și degradării, Biserica înființată de Mântuitorul Iisus Hristos, loc al prezenței și lucrării Duhului Sfânt în lume, este “laboratorul” mântuirii noastre, nefiind cuprinsă de timp și spațiu, în Ea fiind cuprinși atât Sf Apostoli și toți sfinții din toate vremurile, cât și toți cei care se ostenesc pentru mântuire din zilele noastre.

A urmat apoi o masă festivă în sala socială a parohiei, în cadrul căreia Părintele Paroh Anton Frunză a introdus pe toți cei prezenți, evidențiind rolul și meritele fiecăruia

în lucrarea de zidire a bisericii. Însăși lucrarea de zidire a bisericii începută în urmă cu aproape trei ani a arătat cât de mare este puterea lui Dumnezeu. Pentru ca un grup de 20 de familii să înalțe cu mâinile proprii o biserică de jumătate de milion de dolari, numai prin harul lui Dumnezeu este cu putință. Aceste familii,

grupate în jurul Părintelui Anton Frunză, care a fost contractorul general pe toată durata lucrărilor, au muncit din greu pentru a-și înălța locaș de rugăciune. Așa cum remarcă Vlădicul, este de admirat devotamentul și dăruirea acestor credincioși care au luat în serios cuvântul Scripturii cu privire la zeciuală, fiind, poate, singura parohie care a reușit acest lucru din Episcopia noastră. Cu siguranță însă, este singura parohie din Episcopie care este înzestrată cu lift. Și numai prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu a fost rânduit ca la această sărbătoare să fie prezenți Părintele David Wey și Dna. Preoteasă Janine Wey, ca reprezentanți ai Parohiei "Sf. Împărați Constantin și Elena" din Indianapolis, singura parohie din Episcopie care a ajutat financiar la construirea bisericii "Buna Vestire".

Urmeaza ca în cel mai scurt timp, lucrările de construcție să fie terminate și apoi, după înzestrarea bisericii cu iconografia tradițională ortodoxă și mobilierul bisericesc necesar, să se stabilească data de sfințire (târnosire) a bisericii.

Participant

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, s-a născut în Capadochia din părinți creștini, tatăl lui murind ca martir când Sfântul Gheorghe era copil. După moartea tatălui, s-a mutat împreună cu maica sa în Palestina. Cărțile sfinte spun despre el că era un tânăr "frumos la față, tare cu trupul și foarte viteaz". Pentru vitejia lui a fost tribun în armata romană, iar la 20 de ani a primit de la împăratul Dioclețian dregătoria de comit și voievod. A murit ca martir în timpul lui Dioclețian care în anul 303 a dat un decret împotriva creștinilor. Aflând despre decret, Sfântul Gheorghe a împărțit săracilor tot ce avea la el (aur, argint, haine,) și a eliberat sclavii, a aranjat ca averile din Palestina să fie date săracilor și sclavilor eliberați, apoi a treia zi după declararea decretului s-a dus la împăratul Dioclețian și în fața curții împărătești, a declarat că este creștin și l-a mustrat pe împărat pentru decretul lui. Citim în Proloage: "Mucenicii sunt creștini aleși, luminați de Dumnezeu pentru a duce lupta împotriva păgânității și a diavolului. De aceea în toiul prigoanelor și în clipele când sunt puși la încercările cele mai sângeroase, Mântuitorul îi luminează cu puteri dumnezeiești..." Sfântul Gheorghe "a trecut prin toate vămile muceniei: lovit cu sulița, bătaia la tălpi, lespezi de piatră pe piept, chinul la roată, groapa cu var, încălțăminte cu cuie, băutură otrăvită, bătaia cu vine de bou și altele. Toate acestea și alte asemenea, Sfântul Gheorghe le-a îndurat cu bărbăție, stând tare în credință." (Proloagele).

Văzând credința Sfântului Gheorghe și minunile care s-au făcut în timpul martirajului său mulți au

crezut în Iisus Hristos; chiar și împărăteasa Alexandra, soția lui Dioclețian a devenit creștină. Iată una din aceste minuni: după ce Sfântul Gheorghe a fost tras pe roată, trupul fiindu-i plin de răni încât toți credeau că e mort " ...deodată s-a înnoiră văzduhul, s-a făcut tunet înfricoșat și mulți au auzit un glas de sus zicând: "Nu te teme Gheorghe, căci sunt cu tine!" Apoi după puțin s-a făcut o strălucire mare și neobișnuită și s-a arătat îngerul Domnului în chip de tânăr prea frumos, stând lângă roată ca purtător de lumină, strălucind cu fața și punând mâna pe mucenic, i-a zis: "Bucură-te!" și după ce s-a făcut nevăzut, mucenicul s-a coborât singur de pe roată, dezlegat fiind de îngerul lui Dumnezeu și tămăduit de răni" (Viețile Sfinților). Altădată, amenințat de împărat și luat în răs de Atanasie, vrăjitorul acestuia, Sfântul Gheorghe s-a rugat la Dumnezeu și Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea înviind un mort. Văzând aceasta, atât omul înviat cât și vrăjitorul Atanasie au început a-l preamări pe Hristos ceea ce l-a infuriat pe Dioclețian și a ordonat ca la amândoi să li se taie capetele.

Sfântul Gheorghe și împărăteasa Alexandra au fost condamnați la moarte prin tăiere cu sabia. Împărăteasa Alexandra a murit înainte de a ajunge la locul de execuție, iar Sfântului Gheorghe i s-a tăiat capul. Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință a făcut multe minuni și după moartea sa. Una din aceste minuni este "uciderea balaurului, pe care a făcut-o lângă cetatea Virutului, ... nu departe de cetatea

Cont. la pag. 24

Educarea ...

Cont. de la pag. 23

Lidia, unde s-a îngropat trupul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe" (Viețile Sfinților). Într-un lac de lângă cetatea Virutului "era un balaur înfricoșător și ucigător, care, ieșind din lac, pe mulți oameni îi apuca și-i pierdea, mâncându-i." Împăratul și oamenii cetății, fiind necredincioși, s-au rugat zeilor și înșelați de diavol, au hotărât ca în fiecare zi să dea balaurului să mănânce pe unul din copiii lor. După ce toți copiii au fost dați, a venit rândul fetei de împărat. Deci, împăratul a îmbrăcat fata frumos și plângând a dus-o pe malul lacului jertfă balaurului. Dar Dumnezeu, pentru a-i mântui pe oameni, l-a trimis pe Sfântul Gheorghe "ostașul împăratului ceresc, călare mergând și având sulița în mână." Sfântul Gheorghe l-a lovit cu sulița pe balaur în gât, acesta a căzut la pământ și calul sfântului l-a călcat în picioare. Apoi fata l-a legat pe balaur cu brâu ei și l-a dus în cetate. Sfântul Gheorghe a spus cetățenilor să nu se teamă căci a fost trimis de Domnul nostru Iisus Hristos să-i mântuiască și să-i scape de balaur. El l-a ucis pe balaur, iar locuitorii i-au scos trupul afară din cetate și l-au ars. Atunci s-au botezat toți locuitorii cetății, 25,000 de bărbați fără a socoti femeile și copiii. Acolo s-a construit "o biserică mare și frumoasă, în numele Preasfintei Fecioare Născătoare de Dumnezeu și în cinstea Sfântului purtător de biruință Gheorghe, căci, precum a izbăvit el pe fecioara aceea de balaurul cel văzut, așa păzește fără de prihană Biserica lui Hristos și pe tot sufletul dreptcredincios, cu ajutorul său, de balaurul cel nevăzut din adâncul iadului și de păcat, ca de un șarpe purtător de moarte". (Viețile Sfinților).

Întrebări pentru părinți:

- Știu copiii noștri cine este Sfântul Gheorghe? Știm noi destul despre el? Ne-ar fi de mare ajutor "Viețile Sfinților pe luna Aprilie" ediție îngrijită de PC Arhimandrit Ioanichie Bălan. Aici puteți găsi mult mai multe informații despre Sfântul Gheorghe și despre alți sfinți din luna Aprilie. De fapt, dacă puteți procura toate cele 12 volume (un volum pe lună) din "Viețile Sfinților" atunci veți avea în casă un izvor de putere spirituală care vă va ajuta enorm.
- Ne amintim noi cât de mult este respectat Sfântul Gheorghe în România? Ne amintim că unul din cele 3 brațe prin care Dunărea se varsă în mare este Brațul Sfântul Gheorghe?
- Știm noi că Sfântul Gheorghe este ocrotitorul armatei române? Ștefan cel Mare a trimis la mănăstirea Zografu din Muntele Athos un steag al Moldovei având chipul Sfântului Gheorghe pe dânsul. De asemenea, pe steagul lui Ștefan cel Mare era scrisă rugăciunea: "O, luptătorule și biruitorule, mare Gheorghe, în nevoi și în nenorociri grabnic ajutorător și cald sprijinitor, iar celor întristați, bucurie nespusă, primește de la noi această rugăciune a smeritului tău rob, a Domnului Io Ștefan Voievod, din mila lui

Dumnezeu, Domnul țării Moldovei. Păzește-l pe el neatins în lumea aceasta și în cea de apoi..." (Proloagele) Nu putem să nu observăm că Ștefan cel Mare recunoaște că este domnitor "prin mila lui Dumnezeu" adică, fără voia lui Dumnezeu nimic nu se face.

- Recunoaștem noi că toate succesele noastre le datorăm lui Dumnezeu? E adevărat, nimic nu se face fără muncă, dar dacă la munca noastră nu îl avem și pe Dumnezeu, în final totul e degeaba. I-am învățat pe copiii noștri, înainte să înceapă o muncă să-și facă semnul crucii și să zică: "Doamne, ajută!"? Dacă Ștefan cel Mare și Sfânt se ruga Sfântului Gheorghe, cu ce drept noi ne lipsim copiii de ajutorul acestui Sfânt nevorbindu-le despre el și neînvățându-i să-i ceară ajutorul? Cum copiii cetății erau mâncați de balaur, tot așa copiii noștri sunt amenințați de balaurul necredinței, imoralității, decăderii spirituale din ziua de azi.

Sfinte Mare Mucenic Gheorghe, purtătorule de biruință, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi și pentru copiii noștri!

Maica Preoteasă

ÎNVIERE

S-au năruit imperii
Din cer căzut-au zeii
E noaptea învierii
Izvoru-neînserării.
A Vieții după viață
Cuvânt după cuvânt
Jertfă de legământ
A Domnului Cel Sfânt.

Pr. Virgil. D. Ionescu

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

*****AUTO**MIXED ADC 481

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S145
P425